

נועם השבת

יו"ל בעיה"ק נתיבות תוב"א

ד"ר בס"ד

357 אייר תשפ"ב

אבות פרק ה'

הפטרה: "ה' עוזו" (ירמיהו טז)

פרשת בחוקותי

24 סדר היום...

קושי כלכלי אינו בגלל חיי תורה!...

הרב שלמה לוינשטיין מספר: "הזמנתי פעם לסימפוזיון באחד הסמינרים ואחת מן השאלות היתה מנוסחת באופן הבא: 'אנחנו, הבנות המתחנכות במוסד זה, רוצות להקריב את חיינו לתורה ולהתחתן עם בני תורה ולשם כך עלינו להקריב... והקרבן הזה דורש מאיתנו קרבנות רבים...' ועוד התבטאויות כיוצא בכך שבשאלה זו לבדה מופיעה הטיית המילה 'קרבן' עשרות פעמים בכל מיני וריאציות.

"אני מבין שאתן צריכות להקריב הרבה", אמרתי להן "אך לפני שאענה ברצוני לשאול אתכן שאלה - לכמה בנות בסמינר הזה יש אבא אברך?".

היו שם מאות בנות ומאחר שרובן לא היו בנות אברכים הצביעו בערך חמישים בנות וכל השאר היו בנות לאבות עובדים.

"כעת", המשכתי ואמרתי "מי שאבא שלה הוא אדם עשיר - מתבקשת להצביע".

המתנתי רגע אחד ושניים - אבל אף אחת לא הצביעה... "אינני מבין", אמרתי להן "למאות בנות יש אבא עובד. ובכל זאת אף אחת מהם אינו עשיר, מדוע, אפוא, החלטתן שאשתו של בן תורה מקריבה את עצמה שבית של תורה מקריב קרבן?".

בארץ מתגוררים כשמונה מיליון בני אדם, מתוכם - רק כמה עשרות אלפים העונים לתואר "אברך", האם כל השאר גומרים את החודש? וכי כל תושביה האחרים של ארץ ישראל מחתנים ילדים בקלות? הלא בעולם ישנם עשירים בודדים בלבד! מיהו זה שטרף להוציא שם רע על התורה שאין לה הכח ואין לה את התוקף לדאוג לפרנסתם של הלומדים אותה??!

בעוד שהאמת היא כדברי שלמה המלך: **"בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר"**, וכפרוש רש"י: "אוכל פירות בעולם הזה ובעולם הבא".

ואם יקשה השואל: הלא רואים אנו בעינינו שמרבית לומדי התורה הם עניים! **עלינו להחזיר לו בשאלה:** וכי מרבית האנשים היוצאים לשוק העבודה מתעשרים?!... אבל סוף כל סוף - ימשך השואל להקשות - רוב העשירים אינם אברכים... על כך עלינו להביא את דברי המדרש, שהתורה ביקשה מן הקב"ה בקשה מיוחדת: "תן חלקי בשבט של עוני"...

ומדוע לפעמים רואים שכאשר אברך עוזב את הכולל, הוא מתחיל להתפרנס ברווח גדול יותר?

משום שאם היצר הרע לא היה משלם גם את זה אף אחד לא היה מעלה בדעתו לעזוב את הכולל... מורי ורבי, רבי ראובן קרלנשטיין הביא את דברי הסטייפלר: "אינני יכול להבטיח לאף אחד עושר, רק יכולני להבטיח לכל אחד שהעובדה שהוא אברך לא היא זו שגורמת לו לעניות או לחוסר הצלחה. אדם לא מפסיד את ההצלחה שלו מזה שהוא לומד תורה".

כי אם נגזר על מישהו שיהיה לו כסף, גם כאברך יהיה לו, ואם נגזר עליו שלא יהיה לו - גם כעורך דין לא יהיה לו מאומה!...

להצלחת נעם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורי ורבי הצדיק **רבי דוד ברונו זצ"ל ב"ר עמוס שליט"א** תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן!

חינוך בפרשה

"אם בחוקותי תלכו... ונתתי גשמיכם בעיתם" (וי"ג)

הא מה אני מקיים 'אם בחוקותי תלכו', שתהיו עמלים בתורה [רש"י].

רבי משה פולק, אב"ד ק"ק באניהאד זצ"ל בספרו "וידבר משה", פרש את הפסוקים בדרך צחות:

בעת שיש מזג אויר נאה ושמש נעימה זורחת על הארץ, מתפתים אנשים ללכת לטייל בחוצות ואינם באים לבית המדרש לעסוק בתורה. לעיתים צריך הקב"ה להוריד גשמים שלא בעיתם כדי להכניס את העם לבית המדרש...

אבל כשתהיו עמלים בתורה, אזי **"ונתתי גשמיכם בעיתם"** - רק בעת שיש בהם צורך, כדי שתתן הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו.

גבר אלוף וחבורק!

זמני שבת:
כניסת שבת - 19:05
צאת שבת - 20:15

ר"ת - 20:57
הזמנים לפי אופק נתיבות

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!! באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת: Sh606marom@gmail.com

התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

מגדולי התנאים בדור השני שלאחר חורבן בית המקדש השני, תלמידו של רבי עקיבא ורבו של רבי יהודה הנשיא. מחבר הזוהר הקדוש ואבי תורת הקבלה. נולד בגליל ועל פי המסורת הסתלק ב"ג בעומר וציונו הקדוש במירון.

בצעירותו, נמנה רבי שמעון בין החכמים שביבנה ולמד מפי רבי עקיבא גם כשישב בבית האסורים. לאחר שרבו רבי עקיבא נהרג, ישב עם חבריו בכרם ביבנה ודיבר בגנותם של הרומיים להם התנגד בכל תוקף. הגיעו הדברים לאוזניהם ורצו להורגו, ולכן התחבא רבי שמעון במערה י"ג שנים, עד מות הקיסר אדרינוס ובטלו גזירותיו.

בתלמוד בבלי נאמר שרבי שמעון היה חותנו של רבי פנחס בן יאיר, **אולם בזוהר הקדוש** נמצא להיפך, שרשב"י היה חתנו של רבי פנחס.

רבי שמעון בר יוחאי מוזכר פעמים רבות במשנה, והוא סתם רבי שמעון.

טיהר את העיר טבריה מטומאת מתים, הרביץ תורה לרבים והתקין כללים ופרטים בתורה שבעל פה. לבד מספרי הקבלה שכתב, מיוחסים אליו גם הספרי ומכילתא דרבי שמעון על ספר שמות.

רבי שמעון נדד בגליל לאחר שיצא מבית האסורים ולימד תורה לעם. בית הכנסת העתיק שלו השתמר עד היום במירון. אחד מתלמידי הברטנורא ביקר שם לפני כחמש מאות שנה וכתב שאגדה בידי אנשי צפת שכאשר יפול הכותל יבוא המשיח.

ואלה המספטים

[רבי ישראל סלנטר זצ"ל]
"אין אדם מות מהרעב"
אלא מהכבוד!...

לאגור כאן בשביל שם...

"בחובות הלבבות" ישנו משל נפלא אודות עיר אחת שבה היה מנהג להמליך עליהם איש זר שהגיע אליהם למשך שנה אחת בלבד.

המלך הזמני לא ידע שזמנו קצוב והוא היה נוהג להתחיל לאסוף לעצמו כסף, לרכוש קרקעות ולקנות צאן ובקר. אולם בהגיע יומו היו זורקים אותו החוצה והוא נותר בעירום ובחוסר כל ואמר: איזו מין עיר זאת, ערום נכנסתי וערום יצאתי...

אולם, היה אדם אחד שהתברך במעט תבונה ודעת. במהלך כל אותה שנה היה טורח לקחת כל דבר יקר שהיה באותה עיר ולהעבירו למקום אחר, תחת שליטתו. ובבוא יומו כשהוציאו אותו מן העיר הוא נשאר עם כל מה שהיה לו מחוץ לעיר.

כל מטרת היותנו בעולם הזה היא עבור חיי העולם הבא וכל מה שיש בעולם הזה הוא זמני ובר חלוף. הסבל בעולם הזה הוא זמני ואילו הסבל בעולם הבא, הוא סבל נצחי. ההנאה בעולם הזה היא זמנית ואילו שם - כל הנאה היא נצחית וכל אחד משתוקק ורוצה אותה.

אולם, על אף שאנו יודעים זאת, אין איש משתוקק למות משום שתי סיבות: האחת, מכיון שהקב"ה נטע בנו את רצון החיים, זהו אינסטינקט טבעי שאינו מגיע מכה השכל הגורם לאדם שלא יהיה מסוגל לשתות כוס רעל גם אם יש בו רצון שכלי לעשות זאת.

והשניה, המתאימה גם למי שמצליח לשלוט על רגשותיו באמצעות השכל, היא שכל זמן שאדם חי, הוא יכול לרכוש לעצמו עוד אוצרות לגן עדן וברגע מותו, כבר לא יוכל לעשות מאומה.

הגאון מוילנא בכה לפני פטירתו וכאשר שאלו אותו על סיבת בכיו הוא תפס בידיו את הציציות ואמר: בעולם הזה בשתי קופיק'ס אפשר לקנות ציצית ואני הולך לעולם הבא, ששם, גם אם אתן את כל העולם הבא שלי כדי לזכות לקיים מצוה אחת, לא יתנו לי לעשות זאת.

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!
לעילוי נשמת: ר' דוד ב"ר עמוס זצ"ל, מיכאל בן רבקה, דוד חי בן דיאמנט, ר' ישראל ב"ר שלמה יוסף הלוי שינר, יוסף בן רחה, דיאמנט דינה בת רחל, דינה ברוך בן אסתר, שמחה בת הניט מרגלית, שושנה בת אסתר, יחזקאל בת ליה, יוסף בן איטה, שמואל בן סולקה, ר' דוד בן יהודה, דוד בן רחל, רות שני בת נעמי, לאה בת אסתר זאן, אברהם אריז בן שלמה, סימה בת יובל, אליהו שיר בן חנה הגבבת, נעם שאר נשימי ישראל, אהרן לוינשטיין, צביאל בן מיל לב, חיה בת נחמן חיה, עמוס בן אסתר "חושק" ורני בת צבי בת חנה מלכה, תקוה בת עליזה, מרים בת אריאלה לוחמי; ששה בן שמחה, אברהם בן פאני, יצחק בן פאני, מאיר בן חיה ויצחק, לאה בת אורה, שלמה בת רחל, שילה בת לאה, שילה בת לאה, מליאכ בן לאה, ישראל בן ציפורה ב"ב, רחל בת אסתר ב"ב, אורה בת לאה ב"ב.

והצלחת כל המפצים והתורמים היקרים ובני משפחותיהם ברו"ג!
@ לקבלת הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

19 אילול 2021 שנת ה'תשפ"ב

סיפור לשבת!

מי זה שזכה לשבת בעוה"ב ליד רשב"י...

במדרש "מעשה ניסים", שכתב רבי ניסים גאון, הוא מספר שהתנא רבי שמעון בר יוחאי שאל בשמים ליד מי הוא יזכה לשבת בגן עדן לכשיבוא יומו. "ליד אדם פלוני", ענו לו, "טבח במקצועו".

רצה רשב"י לתהות על קנקנו, לפיכך הלך אצלו ועקב אחר מעשיו, משלא מצא שום סימן לגדולה מיוחדת פנה ושאל אותו ישירות מה הם מעשיו הטובים.

"אינני אלא טבח פשוט", השיב האיש, "היו זמנים שהייתי עני מחוסר אמצעים, וכיום תודה לקל, אני עשיר הוזכר לתת צדקה ביד נדיבה ובכל יום שישני אני מחלק בשר לכל עני העיר".

אך רשב"י לא הסתפק בתשובה זו ואמר לו: "בבקשה ממך, ספר לי אם עשית דבר גדול מזה".

"אספר לך מעשה שארע לי פעם", התרצה האיש ופתח בסיפורו.

זכות גביית המכס במדינה זו שיכת לי ומתוקף תפקידי זה אני נוטל מכל ספינה שמגיעה לכאן איזשהו חפץ כפי בחירתך.

באחד הימים, הגיע רב חובל עם אניה כלשהי, הורדתי את הסחורה וגביתי את המכס כשלתפע קורא לי רב החובל הצידה ולוחש באוזני: "יש לי סחורה מיוחדת בעבורך, בכמה תרצה לקנותה?".

"מהי?"

"לא אגלה עד שתקנה".

סקרתו התעוררה לשמע הדברים.

"מה מחירה של סחורה זו?"

"עשרת אלפים זהובים".

"סכום עתק כזה, על משהו שכלל לא ראיתי! זה לא יתכן!".

"עשרים אלף זהוב", קרא המוכר, "לא פחות".

"אני מוכרח לראות את הסחורה קודם... יודע מה", הצעתי, "אני מוכן להתחייב אקנה אותה אבל רק תראה לי".

"ארבעים אלף, לא פחות - ותקבל את הסחורה", הקפיץ הסוחר את המחיר, ואז הוסיף משפט תמוה: "דע לך, שאם לא אמכור לך אותה כעת לא אמכור אותם יותר...".

מרגע לרגע טיפס המחיר כלפי מעלה, החלטתי להסכים לשלם כי הבנתי שמדובר במשהו מיוחד. רק לאחר ששילשתי לידו ארבעים אלף זהובים טבין ותקלין, הוא החל צוחק צחוק פרוע ואמר: "אינני צריך להביאה, היא תבוא לבד".

תוך רגעים אחדים החלו לעלות מבטן האניה מאתיים שבויים יהודים!... "אלמלא היית קונה אותם, הייתי משליך אותם לים, הם נמאסו עלי, כל כך הרבה זמן הם אצלי ולא מצאתי שום פתרון עבורם", הוסיף בגסות ותוך רגעים אחדים הרים עוגן והפליג בחזרה אל הים הגדול.

ה'סחורה האנושית' שעמדה לפני היתה זקוקה לטיפול דחוף... רחצתי אותם, הלבשתי אותם והאכלתי אותם. לאט לאט החלו לשוב לכוחותיהם. היו ביניהם בחורים ובחורות, חיתני אותם ודאגתי לכל צרכיהם וביניהם הבחנתי בבחורה אחת, מיוחדת במינה שאותה חפצתי לתת לבני לאישה.

ערכתי סעודת חתונה ענקית ומפוארת, הזמנתי את כל מכריי ואת כל השבויים שלי והנה תוך כדי הסעודה, בעברי בין האורחים הרבים כדי לוודא את שביעות רצונם הבחנתי באחד השבויים יושב ובוכה ומסרב לאכול.

'בני, מדוע אינך אוכל? התפלאתי, אתן לך כל מה שתרצה, אצוה לבשל עבורך מנה מיוחדת'. אולם הוא סרב לשמוע על כך.

הפצרתי בו שיגלה לי מה מעיק על לבו ולבסוף סיפר כי אותה בחורה היתה ארוסתו לשעבר ובדיוק ביום שבו נשבו אמורה היתה להיות חתונתם...

נאלמתי דום. "אשלם לך כל הון שבעולם אם תגרש אותה", אמרתי, אך הוא לא רצה. "איך אתה חוזר אשתך?", השיב לי.

בראותי זאת קראתי לבני הצידה, עדכנתי אותו במתרחש וביחד החלטנו לותר ולהסב את החתונה לשמחת הנישואין של אותו בחור עם כלה זו... בני גרש אותה כדת וכדין והבאנו לאותו בחור את כל החליפות של החתן ואת כל שאר צרכי החתונה... ולאחר מכן העשרתי את אותו זוג ודאגתי לכל צרכיהם.

מיד עמד רבי שמעון ואמר: "אשריי שזכיתי לשבת לידך בגן עדן!".

זהו כוחה של גמילות חסדים המצליחה לרומם את האדם ולזכות אותו לשבת בגן עדן במחיצתו של רשב"י, כך מצליח גם אדם פשוט לזכות להיות בעולם הבא בסמיכות לצדיקים וקדושים!

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!

חד קצר וקולע

הגנב שקיים "ואהבת לרעך כמוך"...

מספרים על ר' זושא מאנפולי, שהיה בידו עשרה רובלים שרצה להצניעם מפני הגנבים, מה עשה? הניחם בתוך ספר החומש, בפרשת יתרו, ליד הפסוק "לא תגנבו!".

לימים, ביקש ליטול את כספו, ואולם כשפתח את החומש גילה להפתעתו שכספו נעלם. לעומת זאת, לאחר חיפוש מועט, גילה - למרבית הפלא - את מחצית מכספו כשהם מונחים בחומש ויקרא, ליד הפסוק "ואהבת לרעך כמוך!".

כראותו זאת, נשא ר' זושא את עיניו לשמים, ואמר: "רבש"ע! ראה נא מה ההבדל בין זושא - לבין אותו יהודי כשר. אני - כשהחבאתי את הכסף, לא חשבתי על אף אדם אחר! שמרתי את כל הכסף לעצמי ולא לקחתי בחשבון אולי מישהו אחר גם כן זקוק לכסף!

ואילו אותו יהודי כשר - כשלקח את הכסף, לא לקח את הכל לעצמו אלא חשב גם על אחרים, והשאיר לי לפליטה את מחצית הכסף!..."

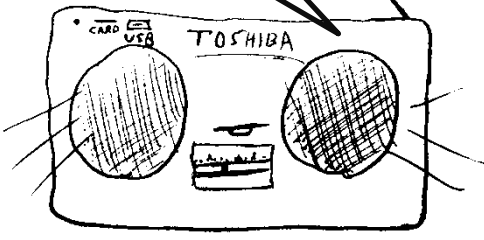
אכן, גם אדם גנב, יש לו מעט מן המעט של מידת "ואהבת לרעך כמוך"!

חפש ברש"י

מה היה השימוש פעם ב"חלב מבושל"?

ציור בפרשה...

"לא חזקתי תלכו זאת מצותי תשמרו" וציתם אלתם... ונתתי גאויכם ציתת ונתנה הארץ יבולה וצ' השנה יתן פרי"ו [כא-ג-ב] עיין ברש"י... "תחזית מצא האליר: פלג רביעו וצ' צית יהיה גאויכם..."

שיאים ונפלאות

הקזואר...

הקזואר המצוי הוא העוף האסיאתי הגדול ביותר והעוף האוסטרלי השני בגודלו (לאחר האמון). בית הנידול המועדף עליו הוא יער גשם טרופי, ולכן קשה לצפות בו בטבע; למרות זאת, קזוארים לעיתים מתקרבים לישובי אדם על מנת להפש מזון.

בטנו וגבו של הקזואר שחורים, ויש פס אדום בין הבטן לצוואר. מצווארו משתלשל לדולדול אדום, צווארו וראשו כחולים, סקורו שחור, ומעליו יש קסדה חומה גדולה שמסייעת לקזואר לפלס את דרכו ביער. גבו ובטנו של הקזואר שחורים, צווארו כחול ועורפו אדום. קסתו גדולה וצבעיה עזים יותר.

צווארם וראשם של קזוארים צעירים דהויים יותר, ופלומתם של גוזלי קזואר מפוספסת בשחור ובצהוב.

אורכו כמטר וחצי עד שני מטרים. הקזוארים טריטוריאליים; ואם פולש נכנס לטריטוריה של קזואר, הקזואר ינסה להפחידו על ידי סימור נוצותיו, הגבהת גופו ושריקה.

אם הפולש לא בורח, הקזואר עשוי לתקוף אותו בעזרת טפריו וקסדתו, אם כי הוא בדרך כלל הולך משם.

הקזואר המצוי ניזון בעיקר מפירות שנפלו לקרקע או רעילים לבעלי חיים אחרים, אך גם מפטריות, חלזונות, חרקים ובעלי חוליות קטנים.

הקזואר המצוי רשום כ"פגיע" ברשימה האדומה של ארגון "שמירת חיות בסכנת הכחדה" של האו"ם ואוכלוסייתו פוחתת בגלל אובדן בתי גידול וציד מופרז.

אוצר הפלאות

סגולת הגשם מפסח עד עצרת...

"ונתתי גשמיכם בעיתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי"ו [כז,ד]

סגולת הגשם היורד מפסח עד עצרת. כתב בספר 'אמרי פנחס השלם' וזה לשונו: "הגשמים שהם מפסח עד עצרת הם רפואה גדולה לכל התחלואים שאין כמוהו בכל הרפואות, היינו לעמוד ראשו מגולה קצת על הגשם שיורד עליו, גם לפתוח פיו שירדו לתוכו".

והביא מקור לדבריו ממה דאיתא בזוהר הק', דבזמן שמרבה הקב"ה טובה בעולם, צא החוצה בשוק והראה עצמך לכל שהרי הטוב נשפע ואז יקבל האדם מאותו טוב, שהרי האדם צריך להתנהג לפי אותה מידה המתפשטת בעולם.

וביום ל"ג בעומר הגשמים הם סימן ברכה ביותר כמו שכתב הש"בולי לקט' וזה לשונו: "פלג אלוהים מלא מים, נוטריקון של 'פלג', הפ"א פורים, הל"ג רצונו לומר ל"ג בעומר, כשיבא גשם בשניהם, הוא סימן שובע. גם שלעולם יהיה ל"ג לעומר ביום [שחל] פורים".